

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 11 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 5 Mos 10:12-22

Mose sade till folket: »Och nu, Israel, vad är det som Herren, din Gud, fordrar av dig annat än att du fruktar Herren, din Gud, att du alltid vandrar på hans vägar och älskar honom, och att du tjänar Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ, så att du håller Herrens bud och stadgar, som jag i dag ger dig, för att det må gå dig väl? Se, Herren, din Gud, tillhör himlarna och himlarnas himmel, jorden och allt vad som är på den. Men endast vid dina fäder fäste sig Herren och älskade dem. Och han utvalde deras avkomlingar efter dem, han utvalde er bland alla folk, som ni nu själva ser. Omskär därför ert hjärtas förhud, och var inte längre hårdnackade. Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store, den väldige och fruktansvärde Guden, som inte har anseende till personen och inte tar mutor, som skaffar den faderlöse och änkan rätt och som älskar främlingen och ger honom mat och kläder. Därför skall också ni älska främlingen. Ni har ju själva varit främlingar i Egyptens land. Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, och till honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja. Han är ditt lov, och han är din Gud, som har gjort med dig de stora och underbara gärningar som du med egna ögon har sett. Sjuttio personer var dina fäder, som drog ned till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort dig talrik som himmelens stjärnor.«

Responsoriepsalm Ps 147:12-15, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren
eller: Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.
Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 5 Mos 10:12–22

Mose sade till folket: "Och nu, Israel, vad begär Herren, din Gud, av dig? Bara att du fruktar Herren, din Gud, så att du alltid vandrar hans vägar, älskar honom och tjänar Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och med hela din själ och håller Herrens bud och hans stadgar, som jag i dag ger dig, allt till gagn för dig själv. Himlen, himlarnas himmel, tillhör ju Herren, din Gud, liksom jorden och allt vad den rymmer. Ändå var det bara dina fäder Herren fäste sig vid och fattade kärlek till. Han har gjort er, deras efterkommande, till sina utvalda bland alla folk, och det är ni än i dag.

Skär därför bort era hjärtans förhud och sluta upp att vara så styvnackade. Ty Herren, er Gud, är gudarnas Gud och herrarnas Herre, den store Gud och fruktansvärde hjälte som aldrig är partisk och inte kan mutas, som ger den faderlöse och änkan deras rätt och som älskar invandraren och ger honom mat och kläder. Även ni skall visa invandraren kärlek, ty ni har själva varit invandrare i Egypten.

Herren, din Gud, skall du frukta, honom skall du tjäna, honom skall du hålla dig till, och vid hans namn skall du svära. Han är din stolthet, han är din Gud. Du har själv blivit vittne till dessa stora och överväldigande gärningar som han har utfört för dig. Sjuttio var dina fäder när de kom till Egypten, men nu har Herren, din Gud, gjort er lika talrika som stjärnorna på himlen."

Responsoriepsalm Ps 147:12–15, 19–20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren *eller* Halleluja.

Jerusalem, prisa Herren,
Sion, lova din Gud.

Han har gjort bommarna för dina portar fasta
och välsignat dina barn därinne. R.

Han skaffar dina gränser fred,
han mättar dig med bästa vete.
Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något annat folk,
hans bud, dem känner de inte. R.

Halleluja Jfr 2 Thess 2:14

V. Gud har kallat oss genom evangeliet,
för att vi skall vinna Jesu Kristi härlighet.

Evangelium Matt 17:22–27

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Människosonen skall överlämnas i människors händer, och de kommer att döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå.« Då blev de mycket bedrövade.

När de hade återvänt till Kafarnaum, kom de som tog upp tempelskatten fram till Petrus och frågade: »Betalar inte er mästare någon tempelskatt?« — »Jo«, svarade han. När Petrus var hemma igen, frågade Jesus innan han hunnit säga något: »Vad tror du, Simon, av vilka kräver de jordiska kungarna tull och skatt, av sina söner eller av andra?« Då Petrus svarade: »Av andra«, sade Jesus: »Sönerna går alltså fria. Men för att ingen skall stöta sig på oss, så gå ner till sjön och kasta ut en krok och dra upp första fisk som nappar. Öppna gapet på den, så hittar du ett silvermynt. Ta det och lämna det för dig och mig.«

TISDAG DEN 12 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning

5 Mos 31:1–8

Mose gick bort och talade följande till hela Israel. Han sade till dem: »Jag är nu 120 år gammal. Jag kan inte mer vara ledare och anförare, och Herren har sagt till mig: 'Du skall inte komma över denna Jordan.' Men Herren, din Gud, går framför dig. Han skall förgöra dessa folk för dig, och du skall fördriva dem, och Josua skall anför dig, som Herren har sagt. Och Herren skall göra med dem som han gjorde med Sihon och Og, amoréernas kungar, vilka han lät förgås, och som han gjorde med deras land. Herren skall ge dem i ert våld, och ni skall göra med dem alldeles som jag har befallt er. Var frimodiga och oförfärade, frukta inte och var inte förskräckta för dem. Ty Herren, din Gud, går själv med dig. Han skall inte lämna dig eller överge dig.«

Mose kallade Josua till sig och sade till honom inför hela Israel: »Var frimodig och oförfärad. Ty du skall med detta folk gå in i det land som Herren med ed har lovat deras fäder att ge dem. Och du skall utskifta det som arv åt dem. Och Herren är den som går framför dig, han skall vara med dig, han skall inte lämna dig eller överge dig. Du må inte frukta och inte vara förfärad.«

Responsoriepsalm 5 Mos 32:3-4a, 7-9, 12 (R. 9a)

R. Herren gjorde sitt folk till sin egendom.

Herrens namn vill jag förkunna.

Ge ära åt vår Gud!

Han är vår klippa,

fullkomlig i allt vad han gör. R.

Tänk på de dagar som en gång var,

besinna de år som har gått.

Fråga din fader, han skall berätta,

dina äldste, de skall säga vad som skedde. R.

När den Högste gav arvslotter åt folken,
när han fördelade människorna på jorden,
då utstakade han gränserna för folken
efter antalet av Israels barn. R.

Då gjorde Herren sitt folk till sin egendom,
då blev Jakob hans arvslott.
Herren ensam ledde honom på vägen,
ingen främmande gud vid hans sida. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 5 Mos 31:1-8

När Mose hade avslutat detta tal till hela Israel sade han till folket: "Jag är nu hundra-tjugio år gammal och kan inte längre leda er. Och Herren har sagt till mig: 'Du kommer inte att gå över denna flod, över Jordan.' Men Herren, er Gud, skall gå först och krossa folken, så att ni kan fördriva dem. Josúa skall gå först, så som Herren har sagt. Och Herren skall göra med dem som han gjorde med de amoreiska kungarna Sichon och Og, som han krossade, och så som han gjorde med deras land. Herren skall överlämna dem åt er, och ni skall göra med dem alldeles som jag har befallt er. Var tappra och starka! Var inte rädda och låt er inte skrämmas av dem, ty Herren, din Gud, går själv med dig. Han skall inte svika dig, inte överge dig."

Så kallade Mose till sig Josúa och sade till honom inför alla israeliterna: "Var tapper och stark! Ty du skall föra folket in i det land som Herren med ed lovade deras fäder att ge dem, och du skall göra det till deras egendom. Herren skall själv gå före dig. Han skall vara med dig. Han sviker dig inte och överger dig inte. Var inte rädd, tappa inte modet!"

Responsoriepsalm 5 Mos 32:3-4a, 7-9, 12 (R. jfr 9a)

R. Herrens folk är hans egendom.

Herrens namn vill jag förkunna.

Ge ära åt vår Gud!

Han är vår klippa,

fullkomlig i allt vad han gör. R.

Tänk på de dagar som en gång var,

besinna de år som har gått.

Fråga din fader, han skall berätta,

dina äldste, de skall säga vad som skedde: R.

När den Högste gav arvslotter åt folken,
när han fördelade människorna på jorden,
då utstakade han gränserna för folken

efter antalet av Israels barn. R.

Då gjorde Herren sitt folk till sin egendom,
då blev Jakob hans arvslott.
Herren ensam ledde honom på vägen,
ingen främmande gud vid hans sida. R.

Halleluja Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium Matt 18:1-5, 10, 12-14

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?» Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

ONSDAG DEN 13 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning 5 Mos 34:1-12

Mose gick från Moabs hedar upp på berget Nebo, på toppen av Pisga, mitt emot Jeriko. Och Herren lät honom se hela landet: Gilead ända till Dan, och hela Naftalis och Efraims och Manasses land, och hela Judas land, ända till Västra havet, och Sydlandet och Jordanslätten, det är lågslätten vid Jeriko – Palmstaden – ända till Soar. Och Herren sade till honom: »Detta är det land som jag med ed har lovat åt Abraham, Isak och Jakob, när jag sade: 'Åt din säd skall jag ge det.' Jag har nu låtit dig se det med dina ögon, men dit in skall du inte komma.«

Och Herrens tjänare Mose dog där i Moabs land, som Herren hade sagt. Och han begravde honom i dalen i Moabs land, mitt emot Bet-Peor. Men ännu intill denna dag har ingen fått veta var hans grav är. Och Mose var 120 år gammal, när han dog, men hans ögon var inte skumma, och hans livskraft hade inte försvunnit. Och Israels barn begrät Mose på Moabs hedar i trettio dagar. Därmed var gråtodagarna ute vid sorgfesten efter Mose.

Och Josua, Nuns son, var full av vishetens ande, ty Mose hade lagt sina händer på honom. Och Israels barn lydde honom och gjorde som Herren hade befallt Mose. Men i Israel framträdde inte mer någon profet sådan som Mose, med vilken Herren hade umgåtts ansikte mot ansikte — ingen, om man tänker på alla de tecken och under som Herren hade sänt honom att göra i Egyptens land, med farao och alla hans tjänare och med hela hans land, och om man tänker på all den väldiga kraft som Mose visade och på alla de stora och fruktansvärda gärningar som han gjorde inför hela Israel.

Responsoriepsalm Ps 66:1–3a, 5, 8, 16–17 (R. jfr 20a, 9a)

R. Lovad vare Herren, som har bevarat vårt liv.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.
Säg till Gud: Hur underbara är inte dina gärningar! R.

Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor.
Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig.
När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning 5 Mos 34:1–12

Mose gick från Moabs hedar upp till berget Nebo, högst uppe på Pisga, som ligger mitt emot Jériko, och Herren visade honom hela landet: -Gílead ända till Dan, hela Náftali, vidare Efraims och Manásses land och hela Judas land ända till havet i väster, Negevöknen och Jordanslätten, dalen där Jériko, Palmstaden, ligger, och ända ner till Soar. Herren sade till honom: "Detta är landet som jag med ed lovade Abraham, Isak och Jakob att ge åt deras efterkommande. Jag låter dig se det med dina egna ögon, men du kommer inte att gå över dit."

Där i Moab dog Herrens tjänare Mose, så som Herren hade sagt. Han begravde honom i dalen mitt emot Bet Pegór i Moab; än i dag vet ingen var graven finns. Mose var hundra-tjugo år gammal när han dog, men hans ögon hade inte försvagats, och hans kraft hade inte sinat. Israeliterna begrät Mose och sörjde honom i trettio dagar på Moabs hedar, tills sorgetiden var slut. Josúa, Nuns son, hade fyllts av vishetens ande när Mose lade sina händer på honom. Israeliterna lyssnade på honom och gjorde som Herren hade befallt Mose.

Aldrig mer har det i Israel framträtt en sådan profet som Mose, som Herren mötte ansikte mot ansikte: minns alla de tecken och under som Herren sände honom att göra i Egypten, med farao och hela hans hov och hela hans land, och alla de skräckinjagande stordåd som Mose utförde med sin starka hand i hela Israels åsyn. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 66:1–3a, 5, 8, 16–17 (R. jfr 20a, 9a)

R. Lovad vare Herren, som har bevarat vårt liv.

Höj jubel till Gud, alla länder,
lovsjung hans namn, ge honom ära och pris.

Säg till Gud:

Hur underbara är inte dina gärningar! R.
Kom och se vad Gud har gjort.
Underbara är hans gärningar mot människor.
Prisa, ni folk, vår Gud,
och låt hans lov ljuda högt. R.

Kom och hör, jag vill berätta för er,
ni alla som fruktar Gud,
om allt gott som Herren har gjort för mig.
När jag ropade till honom med min mun,
redan då var lovsång på min tunga. R.

Halleluja Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium Matt 18:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras*. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

TORSDAG DEN 14 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Jos 3:7-10a, 11, 13-17

Herren sade till Josua: »I dag skall jag börja göra dig stor i hela Israels ögon, för att de må märka, att som jag har varit med Mose, så vill jag också vara med dig. Befall nu prästerna som bär förbundsarken och säg: 'Så snart ni kommer till den yttersta randen av Jordans vatten, skall ni stanna där vid Jordan.'«

Då sade Josua till Israels barn: »Träd hit fram och hör Herrens, er Guds, ord.« Och Josua sade: »Av detta skall ni märka att en levande Gud är mitt ibland er och att han förvisso vill fördriva för er kananéerna. Så snart då prästerna som bär Herrens, hela jordens Herres, ark står stilla med sina fötter i Jordans vatten, skall Jordans vatten, det vatten som kommer uppifrån, bli avskuret i sitt lopp, och det skall stå som en samlad hög.«

Folket bröt då upp från sina tält för att gå över Jordan, och prästerna som bar förbundsarken gick framför folket. När nu de som bar arken kom till Jordan, så att prästerna, som bar arken, med sina fötter rörde vid yttersta randen av vattnet i Jordan, som under hela skördetiden är full över alla sina bräddar, då stannade det vatten som kom uppifrån och blev stående som en samlad hög långt borta, uppe vid Adam, staden som ligger bredvid Saretan. Och det vatten som flöt ned mot Hedmarkshavet, Salthavet, blev sålunda helt och hållet avskuret. Och folket gick över mitt emot Jeriko. Men prästerna som bar Herrens förbundsark stod orörliga på torr mark mitt i Jordan. Och hela Israel gick över på torr mark, tills allt folket helt och hållet hade kommit över Jordan.

Responsoriepsalm Ps 114:1-6

R. Halleluja.

När Israel drog ut ur Egypten,
Jakobs hus ut från folket med främmande tunga,
då blev Juda hans helgedom,
Israel hans herradöme. R.

Havet såg det och flydde,
och Jordan vände tillbaka.
Bergen hoppade som vädurar,
höjderna såsom lamm. R.

Varför flyr du undan, du hav?
Du Jordan, varför vänder du tillbaka?
Ni berg, varför hoppar ni som vädurar,
ni höjder, såsom lamm? R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Jos 3:7-10a, 11, 13-17

Herren sade till Josúa: "Från och med i dag skall jag ge dig storhet, så att israeliterna förstår att jag är med dig, som jag var med Mose. Säg nu till prästerna som bär förbundsarken att stanna alldeles i vattenbrynet när de kommer till Jordan."

Josúa sade till israeliterna: "Stig fram och hör Herrens, er Guds, ord." Han fortsatte: "Av detta skall ni förstå att den levande Guden är mitt ibland er: förbundsarken, hela jordens härskares ark, skall gå framför er över Jordan. När prästerna som bär Herrens, hela jordens härskares, ark sätter ner fötterna i Jordans vatten, skall vattnet uppströms hejdas i sitt lopp och stå som en mur."

Folket bröt upp från sina lägerplatser för att gå över Jordan med prästerna som bar förbundsarken i täten. Och när prästerna som bar arken kom fram till Jordan och satte fötterna i vattenbrynet – Jordan svämmar över sina bräddar under hela skördetiden – stannade vattnet uppströms i sitt lopp och reste sig som en mur långt borta, vid staden Adám nära Sáretan; men nedströms mot Áravasjön, Döda havet, försvann allt vatten. Folket gick över mitt emot Jériko. Prästerna som bar Herrens förbundsark stod stilla på den torra botten mitt i Jordan, medan israeliterna gick över torrskodda, ända tills allt folket hade kommit över floden. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 114:1–6

R. Halleluja.

När Israel drog ut ur Egypten,
Jakobs hus ut från folket med främmande tunga,
då blev Juda hans helgedom,
Israel hans välde. R.

Havet såg det och flydde,
och Jordan vände tillbaka.
Bergen hoppade som vädurar,
höjderna såsom lamm. R.

Varför flyr du undan, du hav?
Du Jordan, varför vänder du tillbaka?
Ni berg, varför hoppar ni som vädurar,
ni höjder, såsom lamm? R.

Halleluja Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium Matt 18:21 – 19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING TILL HIMLEN Högtid

Vigiliemässan

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Första läsningen 1 Krön 15:3-4, 15-16; 16:1-2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.
Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma må jubla.
För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.
»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Första läsningen 1 Krön 15:3–4, 15–16; 16:1–2

David samlade hela Israel i Jerusalem för att föra upp Herrens ark till den plats som han gjort i ordning åt den. David kallade samman Arons ättlingar och leviterna. Leviterna bar Guds ark på sina axlar med bärstänger, så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord. David befallde de främsta bland leviterna att låta sina ämbetsbröder sångarna göra tjänst med musikinstrument: harpor, lyror och cymbaler.

Guds ark fördes in och ställdes i det tält som David hade rest åt den. Sedan bar man fram brännoffer och gemenskapsoffer inför Gud, och då David hade avslutat offren välsignade han folket med Herrens namn. Till varje man och kvinna bland israeliterna delade han ut ett bröd, en kaka dadlar och en kaka russin. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 132:6–7, 9–10, 13–14 (R. 8)

R. Herre, stå upp, gå in i din vila, du och din mäktiga ark.

Vi hörde om arken i Efráta,
vi fann den på Jaars mark.
Låt oss gå in i hans boning
låt oss tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster skall klä sig i rättfärdighet,
och dina fromma skall jubla.
Vi ber dig för din tjänare Davids skull:
Visa inte tillbaka din smorde. R.

Herren har utkorat Sion,

där vill han ha sin boning.
"Detta är den viloplats som jag har utvalt,
här vill jag bo för alltid." R.

Andra läsningen 1 Kor 15:54–57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

FREDAG DEN 15 AUGUSTI

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING TILL HIMLEN Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen Upp 11:19a; 12:1-6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Responsoriepsalm Ps 45:10–12, 16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,
ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Responsoriepsalm Ps 45:10b-12b, 15-16 (R. jfr 10b)

R. Drottningen står vid din högra sida i gyllene skrud.

En drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och vänd hit ditt öra :
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
så att konungen får ha sin lust i din skönhet –
han är din herre, och för honom skall du falla ned. R.

I brokigt vävda kläder förs hon till konungen,
jungfrur, hennes väninnor, följer henne,
de leds in till dig.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R

Andra läsningen 1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

LÖRDAG DEN 16 AUGUSTI

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Jos 24:14-29

Josua sade till folket: »Så frukta nu Herren och tjäna honom ostraffligt och troget. Skaffa bort de gudar som era fäder tjänade på andra sidan floden och i Egypten, och tjäna Herren. Men om det misshagar er att tjäna Herren, så utvälj åt er i dag vem ni vill tjäna, antingen de gudar som era fäder tjänade, när de bodde på andra sidan floden, eller de gudar som dyrkas av amoréerna, i vilkas land ni själva bor. Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren.«

Då svarade folket och sade: »Bort det, att vi skulle överge Herren och tjäna andra gudar! Nej, Herren är vår Gud. Han är den som har fört oss och våra fäder upp ur Egyptens land, ur trälldomshuset, och som inför våra ögon har gjort dessa stora under och bevarat oss på hela den väg vi har vandrat och bland alla de folk genom

vilkas land vi har dragit fram. Herren har förjagat för oss alla dessa folk, likaså amoreerna som bodde i landet. Därför vill vi också tjäna Herren. Ty han är vår Gud.»

Josua sade till folket: »Ni kan inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud. Han är en nitälskande Gud. Han skall inte ha fördrag med era överträdelse och synder. Om ni överger Herren och tjänar främmande gudar, så skall han vända sig bort och låta det gå er illa och förgöra er, i stället för att han hittills har låtit det gå er väl.»

Men folket sade till Josua: »Inte så, utan vi vill tjäna Herren.» Då sade Josua till folket: »Ni är nu själva vittnen mot er, att ni har utvalt Herren åt er för att tjäna honom.» De svarade: »Ja.» Han sade: »Så skaffa nu bort de främmande gudar som ni har bland er, och böj era hjärtan till Herren, Israels Gud.» Folket svarade Josua: »Herren, vår Gud, vill vi tjäna, och hans röst vill vi höra.»

Så slöt då Josua på den dagen ett förbund med folket och förelade dem lag och rätt i Sikem. Och Josua tecknade upp allt detta i Guds lagbok. Och han tog en stor sten och reste den där, under eken som stod vid Herrens helgedom. Och Josua sade till allt folket: »Se, denna sten skall vara vittne mot oss, ty den har hört alla de ord som Herren har talat med oss. Den skall vara vittne mot er, så att ni inte förnekar er Gud.» Sedan lät Josua folket gå, var och en till sin arvedel. En tid härefter dog Herrens tjänare Josua, Nuns son, 110 år gammal.

Responsoriepsalm Ps 16:1-2a, 5, 7-8, 11 (R. jfr 5a)

R. För mig finns inget gott utom dig.

Bevara mig, Gud,

ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren: »Du är ju Herren,
för mig finns inget gott utom dig.» R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd.

Ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,

inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,

ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Jos 24:14-29

Josúa sade till folket: "Frukta därför Herren och tjäna honom redligt och troget. Gör er av med de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat och i Egypten, och tjäna Herren. Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Eufrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren."

Folket svarade: "Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna and-ra gudar. Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram. Herren jagade undan alla folken för oss, även amoreerna som bodde i landet. Också vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud."

Då sade Josúa till folket: "Ni förmår inte tjäna Herren, ty han är en helig Gud, en svartsjuk Gud, och han förlåter inte era brott och synder. Om ni överger Herren och tjänar främmande gudar vänder han sig från er och låter det gå er illa och förgör er, han som förut låtit det gå er väl." Folket svarade Josúa: "Herren vill vi tjäna." Josúa fortsatte: "Ni är själva vittnen till att ni har valt Herren och vill tjäna honom." – "Ja", svarade de. – "Gör er då av med de främmande gudar ni har hos er och håll er av hela ert hjärta till Herren, Israels Gud." Folket svarade honom: "Herren, vår Gud, vill vi tjäna, honom vill vi lyda."

Den dagen slöt Josúa ett förbund för folkets räkning och gav dem lag och rätt i Shekem. Alltsammans skrev han ner i Guds lagbok. Sedan tog han en stor sten och reste den där, under terebinten i Herrens helgedom och sade till hela folket: "Denna sten är ett vittne mot oss, ty den har hört allt som Herren har sagt oss. Den är ett vittne, så att ni inte förnekar er Gud." Sedan lät Josúa folket gå, var och en till sitt område.

En tid därefter dog Herrens tjänare Josúa, Nuns son, 110 år gammal.

Responsoriepsalm Ps 16:1–2a, 5, 7–8, 11 (R. 2b)

R. För mig finns inget gott utom dig.

Bevara mig, Gud,

ty jag tar min tillflykt till dig.

Jag säger till Herren: Du är ju Herren.

Herren är min andel, min bägare,
du håller mitt öde i dina händer. R.

Jag vill lova Herren, han ger mig råd,
ännu om natten manar mig mitt innersta.

Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädjens fullhet,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium Matt 19:13–15

Vid den tiden kom folket till Jesus med barn, för att han skulle lägga händerna på dem och be. Lärjungarna visade bort dem, men Jesus sade: »Låt barnen vara, och hindra dem inte från att komma hit till mig! Himmelsriket tillhör sådana som de.« Och han lade händerna på dem och gick sedan därifrån.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 17 AUGUSTI

Första läsningen Jer 38:4–6,8–10

Stormännen sade till kung Sidkia: »Den mannen måste dö, för han sprider modlöshet bland soldaterna som är kvar här i staden och bland hela befolkningen när han talar till dem som han gör. Den mannen strävar inte efter folkets väl utan efter dess olycka.« Kung Sidkia svarade: »Ni får göra som ni vill med honom.« Kungen var maktlös mot dem. Då tog de Jeremia och kastade honom i prins Malkias brunn på vaktgården. De firade ner Jeremia med rep. I brunnen fanns inget vatten, bara gyttja, och Jeremia sjönk ner i gyttjan.

När Nubiern Eved-Melek, en hovman som befann sig i kungapalatset, fick höra att de hade kastat Jeremia i brunnen, begav han sig i väg från kungapalatset för att tala med kungen. Han sade: »Min herre och konung, det som dessa män har gjort mot profeten Jeremia är ett svårt brott. De har kastat honom i brunnen, och där kommer han att svälta ihjäl. Det finns ju inte längre något bröd i staden.«

Kungen gav då nubiern Eved-Melek denna befallning: »Ta med dig tre män härifrån och dra upp profeten Jeremia ur brunnen innan han dör.«

Responsoriepsalm Ps 40:2–4,18 (R. 14b)

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000:

R. Herre, skynda till min hjälp!

Länge väntade jag på Herren,
och han böjde sig ner till mig
och hörde mitt rop. R.

Han drog mig upp ur fördärvets grop,
ur slam och dy.
Han ställde mig på fast mark,
mina steg gjorde han trygga. R.

Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud.
Många skall se det och bäva
och sätta sin lit till Herren. R.

Jag är betryckt och fattig.
Herre, skynda till mig!

Min hjälp och min räddare är du.
Min Gud, dröj inte! R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025:

R. Herre, skynda till min hjälp!

Jag har satt allt mitt hopp till Herren,
och han böjde sig till mig och hörde mitt rop.
Han drog mig upp ur fördärvets grop,
ur den djupa dyn. R.

Han ställde mina fötter på en klippa,
mina steg gjorde han fasta.
Han lade en ny sång i min mun,
en lovsång till vår Gud. R.

De skall många se och bli häpna,
de skall förtrösta på Herren.
Jag är betryckt och fattig,
men Herren sörjer för mitt liv. R.

Min hjälp och min räddare är du.
Dröj inte, du min Gud. R.

Andra läsningen Heb 12:1–4

När vi nu är omgivna av en sådan sky av vittnen, låt oss då, även vi, befria oss från allt som tynger, all synd som ansätter oss, och hålla ut i det lopp vi har framför oss. Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att vinna den glädje som väntade honom uthärdade han korset utan att bry sig om skammen och sitter nu till höger om Guds tron. Tänk på honom som har uthärdat sådan fiendskap från syndare, så att ni inte tröttnar och förlorar modet. Ännu har ni inte behövt sätta livet på spel i er kamp mot synden.

Halleluja Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium Luk 12:49–53

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag har kommit för att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann! Men jag har ett dop som jag måste döpas med, och jag vändas innan det är över. Tror ni jag är här för att skapa fred på jorden? Nej, säger jag, men splittring! Ty där fem bor i ett hus skall de i fortsättningen leva

splittrade, tre mot två och två mot tre, far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svärmor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor.«